

Ο ΕΡΩΤΑΣ ΣΟΥ

(Κατὰ τὸν HUGO).

—

Ἄς ψάλλουν ὅλα τὰ πουλιά
 ἄς τραγουδῇ τ' ἀηδόνι·
 ἢ ἐδική σου ἢ λαλιά
 ὅλα τ' ἀποστομώνει.

—

Ἄς λάμπη εἰς τὸν οὐρανὸ
 τὸ πειὸ λαμπρὸ ἀστέρι·
 τὸ μάτι σου τὸ γαλανὸ
 εἶν' ἄστρο χωρὶς ταῖρι.

—

Ἄς ἔχ' ἢ ἀνοιξὶ στολή
 τὰ λούλουδα τ' Ἀπρίλη·
 κανένα δὲν μοσκοβολεῖ
 ὅσάν τὸ δικό σου χεῖλι.

—

Τ' ἄστρο ἐκεῖνο τὸ λαμπρὸ
 τ' ἀηδόνι τῆς λαλιᾶς σου,
 τὸ χεῖλι σου τὸ δροσερὸ,
 εἶνε . . . ὁ ἔρωτάς σου.

Νοέμβριος 1884.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΧΟΣ

 Μετὰ καδμείαν νίκηην.

Μετὰ τὸν πρῶτον ἔρωτα, γεννήσαντα πικρίαν,
 εἰς νίκην ἀπολήξαντα, δακρῦουσας, καδμείαν,
 ἐν ᾧ ἠσύχως ἔβαινον ἀπογοητευμένος,
 ὡς ἐξ ἐφόδου χθὲς δειλή μ' ἀφώπλισε παρθένος.

Εἶχε δειλίαν λαγωῦ τὸ ἀσταθές της βῆμα·
 τὴν σιωπὴν τοῦ χείλους της ἐφθόνηι καὶ τὸ μνῆμα

καὶ ἀγνοῶ τι ἄρρητον ἐλάλ' εἰς τὴν καρδίαν
ἢ κόρη μετὰ τὴν πολλὴν τῶν συμφορῶν πικρίαν.

Ἐλάλουν μυστηριωδῶς ὡς ἡ μικρὰ κογχύλη
ἀγνώστων πόθων ψελλισμούς τὰ εὐμορφά της χεῖλη.
Κ' ἐγὼ ζητῶν ἀναψυχὴν ἀπὸ τῆς τρικυμίας
ὡς ἴριδα τὴν ἔβλεπον προάγγελον εὐδίας.

— Πλὴν, κόρη, ἔφθασες ἀργά, μετὰ τὴν τρικυμίαν.
Ἄν ψάυσης εἰς τὸ στήθος μου θὰ εὕρης μὴ καρδίαν,
ἀλλὰ ναυάγιον . . . παλμούς δὲν σπαταλᾷ ἀφθόνως·
ἦδη τὴν ἀπεσκήρουνεν ὁ ἔρως καὶ ὁ χρόνος.

Ὡς σὲ ἦτο ποτε ἀγνή κ' ἡ πρώτη ἐρωμένη·
ἐρυθριῶσα μ' ἔβλεπε, δειλὴ συνεσταλμένη
καὶ ἔρωτα οὐράνιον ὑπέσχετο κ' ἐπόθει
κ' αἴφνης πρὸ λέχους ἔσβυσαν συζύγου τόσοι πόθοι !

Τίς οἶδε, κόρη, καὶ αὐτὰ τὰ χεῖλη τὰ μικρὰ σου
τὰ νῦν βωδῶς προδίδοντα τὴν ἀθωότητά σου
εἰς πόσους περὶ ἔρωτος ἐνόρκως θὰ λαλήσουν
καὶ πόσους θὰ φιλήσωσιν ἵνα τοὺς ἀπατήσουν !

Παῖζε πλαγγῶνας κάλλιον, μαθήτρια ἀκόμη·
λυτὴ, ἀνεπιτήδευτος ἅς πίπτ' ἡ νέα κόμη.
Εἶνε τερπνὴ ἡ ἐποχὴ τῆς νέας μαθητρίας
μὴ σπεύδης καὶ τῆς νέας σου προτρέχης ἡλικίας.

Φοβοῦ τὰ πρῶτα παίγνια τῶν ἐλαφρῶν ἐρώτων.
Πολλάκις τὸ ἀστεῖυμα, τὸ παίγνιον τὸ πρῶτον,
τὰ πρῶτα, κόρη, βλέμματα, ὅσα γελῶσα ῥίπτεις,
ἀνοίγουν βάραθρον γλυκὺ καὶ πίπτεις, πίπτεις, πίπτεις.

Τὰ ἔπη ταῦτα πρόσθεσε εἰς τὰ μαθήματά σου,
καὶ πληρῶσόν μοι διδακτρον ἐν μόνον φίλημά σου.
Ἄλλ' ὄχι, κόρη· ἐν ἀρκεῖ τὸ χεῖλος νὰ ἀνοίξη,
τὸ ἐν θὰ γίνῃ ἑκατὸν κ' εἰξεύρεις ποῦ θὰ λήξῃ ;

(Ἐκ τῶν Μυρσινῶν Ἀνεκδότου Συλλογῆς).